

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4128/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Алексић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Николић, адвокат из ..., ради отклањања извора опасности, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2441/23 од 08.07.2024. године, на седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2441/23 од 08.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2441/23 од 08.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2441/23 од 08.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 1313/21 од 05.04.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да уклони извор опасности за тужиоца по објекте на к.п. бр. .. к.о. ... и чланове његове породице, тако што ће дацатске блокове (стене) који се налазе на парцели тужене к.п. бр. .. к.о. ..., ближе описане у том ставу изреке, уклонити са површине земље где се налазе, на тај начин што ће о свом трошку ангажовати стручно лице каменоресца који ће дацатске блокове разбити и одложити на место где не прети опасност штете тужиоцу, те је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 208.940,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је

предложила да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23), у даљем тексту: ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, усвојен је тужбени захтев ради отклањања извора опасности, применом одредбе члана 156. став 1. и 2. Закона о облигационим односима, јер је утврђено да постоји опасност по објекте и лица на парцели тужиоца, те је обавезана тужена да уклони извор опасности штете који се налази на њеној парцели.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о захтеву из чл.156. став 1. Закона о облигационим односима, то се има применити одредба члана 468. став 4. ЗПП којом је прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана, који прописује да се споровима мале вредности сматрају спорови у којим се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради отклањања извора опасности поднета је 09.01.2018. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Бранка Дражић с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**